

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoP/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200810
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8520200810.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského vo veci starostlivosti súdu o G.. N. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., prechodne bytom Z. K. L. XX, XXX XX F., zastúpený kolíznym opatrovníkom S. D. E. F., dieťa otca D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX E. U. H., a matky B.. G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX, XXX XX D., prechodne bytom Z. K. L. XX, XXX XX F., právne zastúpená advokátom JUDr. Marián Geleneky, so sídlom Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, o zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa, č.k. 4P/68/2020-19 zo dňa 09. júna 2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „Súd zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. XP/XX/XXXX-XX zo dňa X.X.XXXX vo výroku III.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods. 1, § 363 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, § 339 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že na základe návrhu matky uznesením č.k. Xp/XX/XXXX-XX zo dňa XX.XX.XXXX nariadil neodkladné opatrenie, v ktorom vo výroku III. upravil právo otca predbežne sa stretávať s maloletým. Proti uvedenému uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 22CoP/5/2018-59 zmenil vo výroku o povinnosti otca prispievať na výživu maloletého syna, v prevyšujúcej časti uznesenie potvrdil a zároveň rozhodol o tom, že uvedené neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému. Vo veci mal. dieťaťa súd prvej inštancie uznesením sp. zn. 4P/152/2019 zo dňa 24.02.2020 začal konanie o dočasnú zmenu úpravy styku z úradnej povinnosti, na základe podnetu Krajského súdu v Prešove. Dňa 05.05.2020 uznesením č.k. 4P/19/2020-34 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk otca s maloletým synom, pričom toto neodkladné opatrenie je časovo obmedzené do doby trvania výchovného opatrenia uloženého uznesením č.k. 2P/222/2019-28 zo dňa 12.12.2019.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Civilný mimosporový poriadok osobitne vymedzuje dôvody na zrušenie neodkladného opatrenia a ak sú splnené predpoklady na zrušenie, musí vždy rozhodnúť samostatným uznesením, pričom neodkladné opatrenie môže zrušiť aj bez návrhu. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že je dôvodné výrok III. neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P/17/2018-26 zo dňa 06.02.2018 zrušiť, nakoľko súd medzičasom na základe podnetu Krajského súdu v Prešove upravil styk otca s maloletým uznesením č.k. 4P/19/2020-34 zo dňa 05.05.2020 a toto uznesenie časovo obmedzil do doby trvania výchovného

opatrenia uloženého uznesením č.k. 2P/222/2019-28 zo dňa 12.12.2019. Výsledok uloženého výchovného opatrenia bude smerodajný pre ďalšiu úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. Zároveň uviedol že styk otca s maloletým dieťaťom je upravený aj rozsudkom č.k. 4P/17/2018-329 zo dňa 29.05.2019, avšak predmetný rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a spis je na odvolacom konaní na Krajskom súde v Prešove. Súd preto predchádzajúce neodkladné opatrenie pre odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené vo výroku III. zrušil.

5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Odvolanie právne odôvodnil § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Uviedol, že doručené uznesenie považuje za nesprávne a nezákonné. Poukázal na výsledky znaleckého posudku, ktoré dal vypracovať súd prvej inštancie a namietal, že v konečnom dôsledku sa súd závermi znalca, ktorý skúmal dieťa aj bez prítomnosti matky vôbec neriadil. V tomto smere citoval niektoré so záverov znaleckého posudku a zdôraznil, že týmto bolo zistené správanie a vyjadrenia maloletého dieťaťa smerom k otcovi aj vtedy, keď matka nebola prítomná. Uviedol, že zo záverov znaleckého posudku plynie, aké stretávanie, preprava dieťaťa či telefonovanie je potrebné pre zdravý psychologický rozvoj dieťaťa a predmetné závery znalca sa tak preukázali ako plne opodstatnené. V tomto smere dal do pozornosti postupnosť úpravy styku s maloletým vyplývajúcej zo záverov znaleckého dokazovania. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle znaleckého dokazovania a záverov znalkyne z odboru psychológie a zrušil predmetné uznesenie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Otec maloletého podal v zákonnej lehote aj ďalšie podanie označené ako „Odvolanie otca mal. dieťaťa proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia“, pri ktorom uviedol na prvej strane síce spisovú značku predmetného konania, ale z obsahu spisu je zrejmé, že uvedené podanie bolo síce odvolaním, ale vo vzťahu ku konaniu vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 2P/63/2020.

7. K podanému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník tak, že má za to, že maloletému nie je potrebné navrhovať inú formu súdnej úpravy styku a zverenie mal. dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov, nakoľko uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/171/2019 už bolo v tejto veci 25.06.2020 rozhodnuté. V časti výživného navrhli zatiaľ vyživovaciu povinnosť ponechať v sume 70,- Eur do doby, kým súd nerozhodne v konaní o rozvoze manželstva v zmysle pokynu krajského súdu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

8. K podanému odvolaniu sa vyjadrila aj matka, a to tak, že vychádzajúc z rozdielnych podaní zo strany otca jej v skutočnosti nie je známe, či predmetné odvolanie smeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie sp. zn. 4P/68/2020 alebo proti uzneseniu súdu prvej inštancie sp. zn. 2P/63/2020. Vzhľadom na zmatečnosť podaní zo strany otca sa preto vyjadril len k uzneseniu predmetnej spisovej značky. Uviedla, že napadnuté uznesenie považuje za zákonné a správne a súd prvej inštancie svoje rozhodnutie aj správne a v plnom rozsahu odôvodnil. Ďalej uviedla, že vzhľadom na uvedenú skutočnosť, ako aj výzvu súdu sa nemôže vyjadriť k uzneseniu súdu prvej inštancie pod sp. zn. 2P/53/2020 zo dňa 15.06.2020, pretože predmetné rozhodnutie podľa jej názoru nebolo napadnuté odvolaním otca. Poukázala na to, že napadnutým uznesením súd prvej inštancie zrušil neodkladné opatrenie vo výroku III. poukazujúc na bod 8 napadnutého uznesenia. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadala súd, aby odvolanie otca zamietol v celom rozsahu ako nedôvodné.

9. Otec maloletého k podaným vyjadreniam uviedol, že Krajský súd v Prešove rozsudkom, č.k. 21CoP/171/2019-515 zo dňa 25.06.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.07.2020 určil stretávanie otca s maloletým dieťaťom, avšak zdôraznil, že matka ignoruje tento rozsudok a ani raz účelovo neodovzdala dieťa podľa uvedeného rozsudku, čím úmyselne bráni v prehlbovaní citových väzieb otca a syna, teda je úplne znemožnené nadväzovanie a budovanie si citového puta otca a syna. Poukázal na to, že doteraz matku dieťaťa súd prvej inštancie nedonútil rešpektovať znenie rozsudku Krajského súdu, ako aj v minulosti vedených neodkladných opatrení, ktoré matka účelovo nerešpektovala. Vo svojom vyjadrení ďalej citoval aj body 34, 36 a 37 spomínaného rozsudku Krajského súdu v Prešove. Uviedol, že nemá reálnu možnosť sledovať rast dieťaťa, jeho aktivity, tešiť sa s ním, byť mu oporou v jeho živote a zdieľať jeho starosti aj radosti. Súdu dal na vedomie, že ako otec dieťaťa má záujem starať sa o svojho syna a reálne sa s ním stretávať, tráviť s ním čas, čo mu je dlhodobo odopierané matkou maloletého. V skutočnosti je tak len platiteľom výživného a jazdom za svojim dieťaťom, kde je nútený vzhľadom na konanie matky dieťaťa otočiť sa a vrátiť sa bez toho, aby

mohol tráviť čas so svojim dieťaťom podľa rozhodnutia súdu. Poukazoval na to, že matka si neplní ani základnú povinnosť, a to pripraviť dieťa na styk s otcom, a tiež dlhodobo účelovo ignoruje a ignorovala neodkladné opatrenia, rovnako aj účelovo odopierala telefonický kontakt medzi nimi. Žiadal, aby odvolací súd z pozície svojej moci urobil také opatrenie, či vyvodil také sankcie, ktoré matku dieťaťa donútia rešpektovať znenie jeho rozsudku a určil, či doplnil presnú adresu na ktorej si má dieťa prebrať, nakoľko z predmetného rozsudku to nie je jednoznačne známe, čo matka maloletého zneužíva. Ďalej o výživnom na dieťa bude rozhodovať súd prvej inštancie, ktorému súd doručil všetky podklady o ktoré žiadal, takže sa nemožno opierať o rozhodnutie spreď troch rokov, nakoľko z rozsudku Krajského súdu v Prešove vyplýva, že bolo porušené právo na spravodlivý proces.

10. Matka maloletého k vyjadreniu otca uviedla, že nie je pravdou, že by ignorovala rozsudok Krajského súdu v Prešove, rovnako ako tvrdenie otca o tom, že mu účelovo neodovzdáva maloleté dieťa. Skutočnosť je taká, že otec nemá so synom vytvorený vzťah a on nepracuje na tom, aby si tento vzťah s maloletým vytvoril, ale pracuje na tom, ako poškodiť jej a nepriamo tak aj synovi neustálymi sťažnosťami. Poukázala na to, že otec nie je s rozvodom vyrovnaný, keď prichádza k maloletému neberie na neho ohľad, ku každému stretnutiu privoláva policajnú hliadku a vzápätí podáva trestné oznámenia. Pre ozrejmienie situácie opísala aj udalosť, ktorá sa odohrala pri poslednom stretnutí. Uviedla, že nepopiera právo otca stretávať sa s maloletým synom, ale nie takou formou, ako to robí on, pričom si nedá vysvetliť, že maloletý nie je „tovar“, ktorý sa vymení medzi dverami a nechce si uvedomiť nutnosť nadviazania citového vzťahu otca s maloletým synom. Zdôraznila, že je toho názoru, že v záujme maloletého syna je udržiavanie rodinných zväzkov, ale nie násilnou formou a rozhodne si dieťa tento vzťah nevyvinie, keď pri každom stretnutí je otec doslova doprevádzaný policajnou hliadkou. K poukázaniu otca na bod 36 odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu v Prešove uviedla, že otec si uloženú povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu nespĺnil a nezúčastnil sa ani jediného sedenia. Napriek tomu vzápätí podal tri sťažnosti na Komoru psychológov, a to na psychologičku, ktorá s ním mala uskutočňovať predmetné sedenia, vrátane aj trestného oznámenia na ňu. Ďalej uviedla, že má vedomosť o to, že takisto boli sťažnosti podané aj na príslušníkov Obvodného oddelenia PZ v F. a teda každý kto nekoná podľa jeho predstáv je zlý, pričom neuznáva žiadne názory iných ľudí a sleduje iba jediný cieľ, a to zničiť ju ako aj maloleté dieťa. Záverom uviedla, že vyjadrenia otca sú iba prázdne slová odtrhnuté od reálneho života, opierajúce sa o judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva. Vzhľadom na uvedené dôvody žiadala súd, aby odvolanie otca zamietol v celom rozsahu ako nedôvodné.

11. Kolízny opatrovník k vyjadreniu otca zaslal totožné stanovisko, ako v prípade jeho vyjadrenia k odvolaniu otca, v ktorom rovnako navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil.

12. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

13. Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“), v spojení s ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a zistil, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

14. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p., neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

16. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 333 C.s.p., neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

18. Podľa § 339 C.s.p., o zrušení neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť bez pojednávania. V prípadoch neodkladného opatrenia podľa § 334 a 338 majú dotknuté subjekty právo vyjadriť sa k návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia.

19. Pri prieskume vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd skúma najlepší záujem mal. dieťaťa na nariadenom neodkladnom opatrení, podporne pritom zohľadňuje objektívne kritéria, demonštratívne vymedzené v čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

20. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

21. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

22. K námietke nesprávneho právného posúdenia odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Táto odvolacia námietka naplnená nebola.

23. Účelom neodkladného opatrenia je dočasná úprava práv a povinností, ktorá nevyklučuje, že o právach a povinnostiach účastníkov konania o neodkladnom opatrení bude vo veci samej rozhodnuté inak, než v konaní o neodkladnom opatrení. Všeobecný súd neodkladným opatrením dočasne upravuje pomery účastníkov konania, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. Neodkladné opatrenia s ohľadom na ich charakter nemôžu spravidla zasiahnuť do základných práv alebo slobôd účastníkov konania, lebo rozhodnutia o nich nemusia zodpovedať konečnému meritórnemu rozhodnutiu.

24. Neodkladné rozhodnutia predstavujú opatrenia, trvanie ktorých je obmedzené a môžu byť kedykoľvek na návrh zrušené (zhodne judikatúra Ústavného súdu SR, č. k. IV. ÚS 46/2013). Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2M Cdo/3/2010 z 29.07.2010).

25. V konaní o zrušení neodkladného opatrenia súd skúma, či došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Zákoným dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia je tak zmena tých pomerov, ktoré oproti stavu rozhodujúcemu v čase jeho nariadenia boli relevantné pre jeho nariadenie. Z uvedeného potom a contrario vyplýva, že existencia/trvanie týchto dôvodov vytvára zároveň zákonnú prekážku brániacu tomu, aby sa, či už ex offio alebo na návrh, začalo konanie o zrušení neodkladného opatrenia.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutím súdu prvej inštancie č.k. 4P/17/2018-26 zo dňa 06.02.2018 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu č.k. 22CoP/5/2018-59 zo dňa 06.03.2018 bolo nariadené neodkladné opatrenie, kde výrokom III. súd upravil styk otca s maloletým synom, pričom toto neodkladné opatrenie malo trvať do právoplatného skončenia konania vo veci samej o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému. Konanie vo veci samej tak predstavovalo konanie vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4P/17/2018 o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že o odvolaní otca proti rozsudku v tejto veci rozhodoval Krajský súd v Prešove, a to tak, že rozsudkom sp. zn. 24CoP/171/2019-431 zo dňa 21.07.2020, zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o úprave styku otca s maloletým synom z dôvodu, že v čase jeho rozhodovania už existovala právoplatná súdna úprava vo vzťahu k zvereniu maloletého do osobnej starostlivosti

matky a úpravy styku v konaní o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva. Odvolací súd ďalej zistil, že rozsudkom č.k. 21CoP/171/2019-515 zo dňa 03.07.2020, odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie č.k. 4P/140/2017-445 zo dňa 15.04.2019 vo výroku o úprave styku otca s maloletým synom. Z uvedeného tak vyplýva, že posledným spomínaným rozsudkom došlo k trvalej úprave styku otca s maloletým synom. Z uvedeného dôvodu tak aj podľa názoru odvolacieho súdu existujú dôvody pre zrušenie neodkladného opatrenia vo výroku III. o úprave styku otca s maloletým synom. Odvolací súd poukazuje jednak na to, že došlo k právoplatnému skončeniu konania vo veci samej a jednak aj na to, že došlo už k trvalej úprave styku otca s maloletým synom v konaní o rozvod s prísl..

27. Vo vzťahu k uzneseniu súdu prvej inštancie č.k. 4P/19/2020-34 zo dňa 05.05.2020, ktorým v konaní o dočasnú zmenu úpravy styku z úradnej povinnosti upravil styk otca s maloletým do doby trvania výchovného opatrenia odvolací súd uvádza, že uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/90/2020-90 zo dňa 14.07.2020 bolo predmetné uznesenie zrušené, a to z dôvodu, že styk otca s maloletým bol upravený konečným spôsobom rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/171/2019 zo dňa 25.06.2020. Z uvedeného rozhodnutia tak možno vyvodit' jednak to, že samo nemôže byť dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia a jednak to, že aj v tomto prípade odkazuje na konečnú úpravu styku otca s maloletým.

28. Záverom odvolací súd k odvolacím námietkam otca maloletého uvádza, že tieto neboli dôvodné, pretože tak v podanom odvolaní ako ani v ďalších svojich vyjadreniach nepoukázal na dôvody, pre ktoré nemožno nariadené neodkladné opatrenie v časti úpravy styku s maloletým zrušiť, ale poukazoval len na obsah vypracovaného znaleckého posudku v dôsledku čoho žiadal zmenu úpravy v styku s maloletým. Odvolací súd na tomto mieste preto opätovne zdôrazňuje, že v predmetnom prípade nerozhodoval o úprave styku otca s maloletým synom, ale o tom, či boli splnené podmienky pre zrušenie neodkladného opatrenia v časti úpravy styku otca s maloletým synom.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolanie otca maloletého, preto napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. v spojení s ust. § 2 ods. 1 C.m.p. ako vecne správne potvrdil.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).